

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/39/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8516010032
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8516010032.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Petra Tobiaša a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., L.L.M., MBA na verejnom zasadnutí konanom dňa 02.09.2021, v trestnej veci obžalovaného B.. C. N. pre zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona / ďalej len Tr. zák./ a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/7/2016 zo dňa 11.12.2019, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Trestného poriadku z r u š u j e v napadnutom rozsudku celý výrok o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku

Obžalovanému B.. C. N., nar. XX.XX.XXXX H. L.,
O.. E. E. Ľ., trvale
bytom C. XXX, O.. E.
Ľ.,

u k l a d á :

Podľa § 326 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. a vzhľadom na článok 6 odsek 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd aj s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. za podmienky uvedenej v § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmiennečne odkladá výkon trestu odňatia slobody a zároveň u k l a d á obžalovanému probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. ustanovuje skúšobnú dobu na 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 4 písm. f) Tr. zák. u k l a d á obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze osobne, a to písomnou formou sa ospravedlniť poškodeným G. A., U.. XX.XX.XXXX K. K. A., U.. XX.XX.XXXX.

Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. u k l a d á obžalovanému peňažný trest vo výške 2.000,- (dvetisíc) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. obžalovanému ustanovuje pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody na 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 56 ods. 3 Tr. zák. peňažný trest p o v o ľ u j e zaplatiť v 10-tich mesačných splátkach do jedného roka od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/7/2016 zo dňa 11.12.2019 bol obžalovaný B. C. N., nar. XX.XX.XXXX H. L., O. E. Ľ., trvale bytom C. XXX, O. E. Ľ., uznaný vinným zo zločinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Tr. zák., s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

- počas priebehu konania o obnove evidencie niektorých pozemkov a právnych vzťahov k nim uskutočňovaného pre obec C. K. D. L.Ú. C., O. E. Ľ., za účelom nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam - parcelám registra E evidovaným v tom čase na LV č. XXX vedenom pre k.ú. C., a to k parc. č. XXXX - trvalé trávne porasty o výmere 8193 m² a parc. č. XXXX - trvalé trávne porasty o výmere 3288 m² vo vlastníctve G. A. v podiele 1/6 k celku, K. G., rod. A. v podiele 1/6 k celku, L. R., rod. E. v podiele 1/3 k celku a G. E. v podiele 1/3 k celku, bez riadneho preukázania splnenia podmienok oprávnenej a nepretržitej držby uvedených nehnuteľností a podmienok ich vydržania podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka (zákon č. 40/1964 Zb. vo v tom čase platnom a účinnom znení) a napriek nesplneniu podmienok podľa zákona č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom (vo v tom čase platnom a účinnom znení), ako riaditeľ Správy katastra Stará Ľubovňa: - bez toho aby splnil povinnosť uloženú mu ustanovením § 11 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. - zákon o správnom konaní, vydal vo svoj prospech dňa 30.07.2007 rozhodnutie č. H. XXXX/XX/Ja-X, v zmysle ktorého Správa katastra v Starej Ľubovni potvrdila, že k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam obžalovaný nadobudol podľa § 11 ods. 1 a 2 zákona č. 180/1995 Z. z. vlastníctvo vydržaním dňom 01.01.1992, a to na základe skutočností uvedených v odôvodnení uvedeného rozhodnutia, toto rozhodnutie nedal doručiť v tom čase známym podielovým spoluvlastníkom uvedených nehnuteľností, a to G. A. K. K. G.M., následne na uvedenom rozhodnutí vyznačil jeho právoplatnosť dňom 03.08.2007 a 06.08.2007 na jeho podklade nechal pod Q. - XXXX/XX vykonať zápis vlastníckeho práva k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam do katastra nehnuteľností napriek tomu, že nebol v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z. uverejnený návrh registra obnovej evidencie pozemkov na verejné nahliadnutie s poučením o možnosti podať námietky, na základe čoho boli následne vyššie uvedené nehnuteľnosti evidované v katastri nehnuteľností na LV XXX vedenom pre k.ú. C. v prospech obžalovaného ako ich výlučného vlastníka v podiele 1/1 k celku, - následne obžalovaný, majúc vedomosť o tom, že ako riaditeľ Správy katastra Stará Ľubovňa schválil pod S. XXXX/XXXX dňa 14.10.2008 opravu chyby zistenej v katastrálnom operáte, konkrétne na podnet Katastrálneho úradu Prešov zrušiť zápis vlastníctva k pozemkom v k.ú. C. vykonaný na základe rozhodnutia o vydržaní H. XXXX/XX/Ja-X v jeho prospech a obnoviť pôvodný zápis, k čomu došlo v katastri nehnuteľností 14.10.2008 pod číslom zmeny XXX/XX a vlastnícke právo k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam bolo na základe toho opätovne vo vyššie uvedených spoluvlastníckych podieloch evidované na LV č. XXX vedenom pre k.ú. C. v prospech vyššie uvedených pôvodných spoluvlastníkov, napriek tomu dňa 02.12.2010 ako riaditeľ Správy katastra Stará Ľubovňa schválil pod S. - XXX/XXXX opravu chyby v katastrálnom operáte, kde v rámci uvedeného okrem iného schválil založenie parcely registra C parc. č. XXX/X - trvalé trávne porasty o výmere 3535 m² a parcely registra C parc. č. XXX/X - lesné pozemky o výmere 7686 m² a ich zápis na LV č. XXXX vedený pre k.ú. C., kde takto boli na základe uvedeného zapísané v katastri nehnuteľností 02.12.2010 pod číslom zmeny XX/XX, a to v jeho prospech ako ich výlučného vlastníka v podiele 1/1 k celku, a to napriek súčasnej evidencii parcel registra E parc. č. XXXX a parc. č. XXXX, z ktorých boli tieto parcely registra C vytvorené, v katastri nehnuteľností v prospech podielových spoluvlastníkov G. A., K. G. (A.), L. R. K. G.K. E., čím takto obžalovaný sa snažil zadovážiť sebe neoprávnený prospech spočívajúci v nadobudnutí vlastníckeho práva k uvedeným nehnuteľnostiam, ktorých hodnota predstavovala najmenej 335,37 eur, pričom týmto svojím konaním vykonával svoju právomoc ako riaditeľ Správy katastra Stará Ľubovňa spôsobom odporujúcim najmä ustanoveniam § 7 ods. 5 a § 11 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z. v znení platnom a účinnom v čase konania obžalovaného, ako aj ustanoveniam § 3 ods. 4, ods. 5, § 9 ods. 1, § 32 ods. 1, § 46 a § 51 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. v znení platnom a účinnom v čase konania obžalovaného a navyše svojím konaním porušil dôležité povinnosti uložené mu podľa § 3 ods. 1 a § 11 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. v znení platnom a účinnom v čase konania obžalovaného.

Za to mu bol uložený podľa § 326 ods. 2 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zák. a nezistení priťažujúcich okolností podľa § 37 Tr. zák., trest odňatia slobody na 4 roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák., súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraduje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho obhajcu písomne obžalovaný odvolanie, ktoré nielen v dvoch písomných podaniach prostredníctvom svojho obhajcu ale aj v dvoch vlastných písomných podaniach odôvodnil. Podľa názoru obžalovaného, v rámci vykonaného dokazovania pred súdom prvého stupňa nebolo preukázané, aby sa dopustil konania, z ktorého bol uznaný za vinného a nebolo preukázané, aby z jeho strany boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu, z ktorého bol uznaný za vinného, pričom uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, vzhľadom na to, že doposiaľ nebol trestne stíhaný, obžalovaný považoval za neprimerane prísny. Uviedol, že sa necíti byť vinný ani z jedného bodu uvedeného v rozhodnutí. Vo vlastnom písomnom doplnení dôvodov odvolania obžalovaný dodal, že je toho názoru, že celá obžaloba je postavená na nezákonne získanej výpovedi poškodených v prípravnom konaní, ktorí boli vypočutí bez prítomnosti jeho obhajcu, resp. jeho prítomnosti a výpovede poškodených boli zjavne spracované a že celé trestné stíhanie a následné súdne konanie v danej trestnej veci je výlučne komplotom určitej skupiny ľudí z okolia príbuzných splnomocnenkyne poškodených. V ďalšom vlastnom písomnom doplnení dôvodov odvolania obžalovaný spresnil, že podľa jeho názoru, výpoveď poškodenej G. A. bola v prípravnom konaní takto vykonaná, pričom uvedená poškodenej nie je schopná sa vyjadriť k tak podrobným skutočnostiam, ako sú uvedené v zápisnici o trestnom oznámení a pri výpovediach zo dňa 22.06.2012 na Okresnom riaditeľstve PZ v Starej Ľubovni, zo dňa 10.01.2013 na Okresnom riaditeľstve PZ v Bardejove a zo dňa 23.09.2015 na Okresnom riaditeľstve PZ v Bardejove, na ktorej sa už zúčastnil jeho obhajca, lebo poškodenej tu nevedela povedať ani jednu súvislú vetu na položenú otázku, nevedela povedať, o akú parcelu ide a čo jej má vlastne obžalovaný vrátiť. Podľa obžalovaného, zápisnicu zo dňa 22.06.2012 nadiktovala C. C. M. aj napriek tomu, že na výsluchu bola G. A., zápisnicu zo dňa 10.01.2013, tiež celú nadiktovala C. C. M. aj napriek tomu, že na výsluchu bola G. A. a bolo to iné, ako výpoveď poškodenej zo dňa 23.09.2015. Odvolateľ potvrdil, že keď bol vo funkcii riaditeľa Správy katastra v Starej Ľubovni, podpísal všetky rozhodnutia za Správu katastra Stará Ľubovňa no osobne žiadne rozhodnutie nepripravoval, nepísal, nevyhotovoval, nevybavoval a nedoručoval ani sebe samému. Dodal že, on ako riaditeľ Správy katastra Stará Ľubovňa, nikdy nikomu, ani sebe, nevydal žiadne rozhodnutie o vydržaní nehnuteľnosti v žiadnom katastrálnom území okresu Stará Ľubovňa v zmysle § 11 zákona č. 180/1995 Z. z. Všetky rozhodnutia vydávala Správa katastra Stará Ľubovňa a v zmysle organizačného poriadku činnosť práce vykonávali zamestnanci správy katastra z právneho oddelenia, resp. technického oddelenia na základe pracovného zaradenia a podľa opisu činnosti práce. Zamestnanci správy katastra, ktorí podľa opisu činnosti spĺňajú podmienky na vydávanie rozhodnutí, v plnom rozsahu zodpovedajú za vyhotovenie rozhodnutia, za komunikáciu s komisiou ROEP /register obnovenej evidencie pozemkov/ a za všetky činnosti, ktoré k tomu patria (doloženie dokladov, LV, GP, čestné prehlásenia a úplnosť doloženia všetkých náležitostí z komisie). Na základe podpísaného rozhodnutia zamestnanci na to určení podľa opisu pracovnej činnosti pokračovali v doručovaní známym podielovým spoluvlastníkom uvedenej nehnuteľnosti, navrhovateľovi, ktorému bolo vydané rozhodnutie o vydržaní a na verejne prístupné miesto na chodbe (na nástenku) všetkým známym vlastníkom s neznámym pobytom. Uvádza, že tak ako jemu, aj všetkým známym účastníkom, t. j. aj G. A. K. K. G. bolo doručované toto rozhodnutie. On ako riaditeľ Správy katastra Stará Ľubovňa osobne v tom čase, ani v žiadnom inom čase, nedoručoval nikomu rozhodnutie o vydržaní, ani známym podielovým spoluvlastníkom, lebo nebol kompetentný, ani povinný doručovať rozhodnutia. Popisoval, že v rámci všetkých rozhodnutí, ktoré nadobudli právoplatnosť do roku 2007, si nadobúdatelia rozhodnutí požiadali o zápis s vyznačením plomby na LV z dôvodu duplicitného vydržania a doručili to na správu katastra a takých rozhodnutí bolo 124. Takto si požiadal o zápis aj on, ako fyzická osoba. On, ako riaditeľ Správy katastra Stará Ľubovňa, nenadobudol žiadnu nehnuteľnosť vydržaním nehnuteľnosti podľa § 11 zákona č. 180/1995 Z. z., takže ju nemohol ani dať do katastra zapísať. Všetky rozhodnutia o vydržaní, ktoré vydala Správa katastra Stará Ľubovňa ako správny orgán za pôsobenia jeho, ako riaditeľa správy katastra, pripravoval, spracovával, písal a vyhotovoval výlučne R. Š. G., ktorý mal na základe opisu činnosti určenú takúto činnosť vykonávať. Rozhodnutie o vydržaní H. XXXX/XX/Ja-X uvedené na meno B. C. N. bolo evidované v zozname Záznamových listín pod evidenčným číslom Q.-XXXX/XX, nebolo do katastra zapísané prednostne, ani mimo poradia. Všetky zmeny v katastri boli vykonané v zmysle zákona o katastri a všetky zmeny vykonali na to určení pracovníci podľa opisu činnosti a na základe pridelenia oprávnenia na vykonávanie zmien v katastri. Také oprávnenie on pridelené nemal. Keď bolo zistené, že pri spracovaní registra ROEP je nesúlad pri parcelách, zamestnanec, ktorý odstraňoval chyby,

dal žiadosť o opravu na odstránenie nesúladu podľa chybového protokolu, ktorý doručil spracovateľ registra. Uvedená chyba bola vykonaná neformálnym spôsobom pod č. S. XXX/XXXX a zmena bola vykonaná pod zmenou XX/XX. Podľa obžalovaného, po podaní sťažnosti, za ktorou stála C.. C. M., vykonal Katastrálny úrad Prešov kontrolu, kde na základe zápisnice z kontroly uložil riaditeľovi správy katastra opatrenia, nariadil v zmysle zákona o katastri zrušiť zápis uvedených rozhodnutí a vykonať opravu chýb v katastri neformálnym spôsobom. Boli mu tak 08.04.2008 uložené opatrenia a bol označený za zodpovednú osobu za vykonanie výmazu vlastníckeho práva, k zápisu ktorého došlo na základe rozhodnutí správy katastra o nadobudnutí vlastníckeho práva vydržaním podľa § 11 zák. č. 180/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov, pričom na základe príkazu uvedeného opatrenia vykonala zápis Správa katastra Stará Ľubovňa, pričom ako riaditeľ iba prideliť číslo opravy, aby neboli pridelené duplicitné čísla opráv. Takto bol zrušený aj zápis v katastri nehnuteľností na základe uvedeného rozhodnutia o vydržaní H. XXXX/XX/Ja-X a bolo evidované pod opravou chyby v katastri neformálnym spôsobom pod číslom S. XXXX/XXXX a zmena bola vykonaná na základe zmeny XXX/XX, ktorú vykonal oprávnený pracovník na povolenie a vykonávanie zmien v operáte katastra. Týmto zápisom v katastri sa zrušila zmena vykonaná na základe rozhodnutia o vydržaní a zápis aj na LV sa vrátil do pôvodného stavu, t. j. zapísali sa pôvodní spoluvlastníci v podieloch, ktoré mali pred zápisom. Nehnuteľnosti sa nedali previesť, nemohli sa predať, darovať a mali hodnotu cca 335,37 eur, nevlastnil ich, nemal ich na LV a tak sa ani neobohatil. On ako riaditeľ správy katastra nikdy neschvaľoval žiadne zmeny v katastri pri oprave chýb, ktoré vznikli pri zostavovaní registra ROEP a odstraňovali sa na základe protokolu o oprave chýb, pričom on, ako riaditeľ, to neschvaľoval, len prideliť číslo k oprave. Potvrdil pritom, že riaditeľ správy katastra zodpovedá za odstránenie chýb na základe zápisnice z kontroly, a to platilo aj pre chyby, ktoré boli na jeho vlastné meno. Oprava zápisu rozhodnutia bola vykonaná v roku 2008 a chyba až v roku 2010. Po zistení duplicitného vlastníctva sa údaje na LV zrušili. Odstraňovanie chýb na základe prípisu riaditeľa správy katastra trvalo až do 02.04.2012. Tiež potvrdil, že účastníkom takého konania je navrhovateľ (jeho právny nástupca) a ten, komu svedčí posledný zápis v pozemkovej knihe, na liste vlastníctva /LV/, prípadne Slovenský pozemkový fond /SPF/ za neznámeho vlastníka, prípadne známeho vlastníka, ale ktorého miesto trvalého pobytu alebo sídlo nie je známe, tiež vtedy, ak pozemok je vo vlastníctve štátu, prípadne i osoby, ktoré vznikli k návrhu námietky, prípadne tiež k pozemku navrhujú potvrdenie vydržania. Tvrdil, že na základe uvedeného správa katastra doručila rozhodnutie všetkým uvedeným známym účastníkom konania do vlastných rúk, takže každý mal možnosť dať pripomienku a zoznam neznámych účastníkov bol vyvesený na tabuli na verejne prístupnom mieste. Takto dodal, že správny orgán dňa 07.03.2011 zverejnil verejnou vyhláškou č. 1/2011 zo dňa 04.03.2011 návrh ROEP na dobu 30 dní a prostredníctvom komisie doručil výpisy z návrhu ROEP známym účastníkom konania. Nikto z účastníkov nedal pripomienku. On od 01.04.2011 nebol už riaditeľom Správy katastra Stará Ľubovňa. V zázname z kontrolného dňa 18.02.2013 spracovateľ oznamuje, že všetky právoplatné rozhodnutia sú zapracované do registra ROEP a všetky chyby sú odstránené. Podľa odvolateľa potom z toho vyplýva, že odstránením chýb v zmysle uvedenej vyhlášky riaditeľ správy katastra sa ničím neobohatil, nezadovážil sebe žiadny prospech z vlastníckeho práva. Obžalovaný namietal voči výpovedi poškodenej G. A. s poukazom na to, že vo svojom výsluchu poškodená G. A. uviedla, že je nepochybne vlastníčkou všetkých pozemkov vedených na LV XXX v podiele 1/6 z každej parcely, no ani G. A., K. K. G. nikdy neurobili žiadny úkon, nevydali súhlas ku žiadnej, a to ani nepatrnej zmene ktoréhokoľvek pozemku z tohto LV, a že keď daný stav zistila, podala do komisie ROEP v obci C. na Obecný úrad námietky, aby bolo prerokované a schválené vlastníctvo obžalovanému. V zápisnici o výsluchu poškodenej G. A. zo dňa 23.09.2015 uvádzala, že U. T. jej v roku 2004 dával podpisovať nejaké papiere, ona chcela, len výmenu pozemkov, no nebola to výmena a pritom vzali aj jej sestru. Súdnou cestou žiadala obžalovaného, aby jej vrátil pozemky, ktoré jej zobral a vyzvala ho aj ústne. Konkrétne namietal, že poškodená dokázala odpovedať na otázky, nadiktovať a povedať v priebehu 1 hodiny a 20 minút, pričom na začiatku odpovedala áno a v strede výpovede si už na nič nepamätala. Podľa jeho názoru, od roku 2007 neustále na neho písala občianka obce C. a advokátka občanov obce C., ako sa sama vyhlásila, C.. C. M., ktorá sa schováva len za iné osoby. Obžalovaný pritom trval na tom, že on dobromyseľnosť držby preukázal dvakrát, a tak namietal záver okresného súdu, že nespĺnil skutočnú a dobromyseľnú držbu užívania nehnuteľností. Po prvý raz ju splnil po svojom právnom predchodcovi, lebo uvedené nehnuteľnosti užíval v dobrej viere, že mu patria na základe zámeny od roku 1951 a druhý raz na základe dobromyseľnej držby, ktorú prehlásila G. A. do Notárskej zápisnice dňa 23.05.2013, kde uviedla, že svoje vlastnícke právo odvodzuje z titulu právneho nástupníctva po osobách, ktorým svedčí posledný zápis v katastri nehnuteľností najskôr z roku 1967 a od tejto doby predmetné nehnuteľnosti užíva ako svoje vlastné nesporne a dobromyseľne s tým, že vlastnícke právo nadobudla najneskôr 01.01.1978. Pritom podpísala čestné prehlásenie. Podľa odvolateľa potom, kto nadobudol oprávnenú držbu od oprávneného držiteľa,

mohol si započítať vydržiaciu dobu predchodcu. Poukazoval na to, že nikdy nejednal s G. A. K. K. G. o prevode vlastníckych práv a o zmene vlastníckych práv k uvedeným nehnuteľnostiam. Od svojho otca vedel, že ešte pred rokom 1958, keď tento nehnuteľnosti užíval a že niektoré nehnuteľnosti povymieňal, užíval ale majetkovo-právne si ich nedokázal vysporiadať z dôvodu vzniku družstva. Niekedy v rokoch 1964 a neskôr nehnuteľnosti užívali, pásli a dojili dobytok, mu otec ukázal, ktoré nehnuteľnosti zamenil, ale ktoré nevedel majetkovo-právne vysporiadať a povedal, že každý rešpektuje to ako sa dohodli a rešpektuje to užívanie. Od roku 2001 uvedené nehnuteľnosti on užíva v dobrej viere, že mu patria, užíva ich dobromyseľne a nerušene, tak ako ich užívali jeho právni predchodcovia. V roku 2004 ho navštívila U. T., že sa nachádza ako spoluvlastník na nehnuteľnostiach, ktoré si ona majetkovoprávne vysporiadava a či je ochotný jej to predať. Povedal jej, že celý majetok dostal po právnych predchodcoch, vzdali sa mu všetci súrodenci a on majetky nepredáva, no že keď bude ochotná a vie sa dohodnúť so svojou rodinou, t. j. sesternicami G. A. K. K. G., bol by rád, keby si to mohol previesť na základe vydržania. Svedkyňa T. mu povedala, že skúsi za nimi zájsť a žiadala, aby jej pripravil, o ktoré nehnuteľnosti sa jedná, kde sú zapísané a kto je na týchto nehnuteľnostiach vedený ako spoluvlastník. Dal jej čisté tlačivá na návrh, čestné prehlásenia a jej povedal, že keď budú chcieť a budú mať o to záujem, musia podpísať. Neskôr za nim znova prišla svedkyňa T. s tým, že G. A. B. K. G. podpísali, na základe čoho ju požiadal, aby dala návrh podpísať aj dvom svedkom zo svojej rodiny, aby nevznikli nejaké komplikácie pri osvedčovaní a vydržaní na jeho meno a svedkyňa T. sa rozhodla, že to dá podpísať svojej rodine, a to K. N. K. C. E.. Takto podpísaný návrh mu potom svedkyňa T. doručila predtým, ako malo byť šieste zasadnutie komisie ROEP, preto už nemohol doručiť návrh na obecný úrad a rozhodol sa, že ho dá komisii prejednať. Podľa názoru obžalovaného, tak jeho návrh na vydržanie spĺňal všetky náležitosti na podanie žiadosti, lebo tam bolo uvedené meno, priezvisko, adresa, rodné číslo, vypísal som parcely, ktoré žiadam vydržať, po kom a od kedy, boli podpísaní dvaja svedkovia, boli doložené čestné prehlásenia známych spoluvlastníkov, ktorým svedčí posledný zápis v katastri, t. j. čestné prehlásenie A. K. G.. Na základe podaného návrhu v k.ú. C. komisia prejedнала okrem iných návrhov aj jeho návrh na 6. zasadnutí komisie ROEP dňa 27.10.2004 v Kultúrnom dome C. schválila, pričom on sa zasadnutia komisie ako jej člen zúčastnil za Správu katastra a k jeho návrhu sa vyjadrovalo cca 9 osôb (SPF, 3 znalí miestnych pomerov, 2 svedkovia, 2 na základe čestných prehlásení a navrhovateľ). Pri hlasovaní členovia komisie jednoznačne potvrdili a odporučili správny orgán vydať rozhodnutie. Obžalovaný bol presvedčený, že správny orgán vychádzal zo spoľahlivo zisteného skutočného stavu. Podľa odvolateľa, ak sú splnené podmienky vydržania, má doložené čestné prehlásenia všetkých známych účastníkov konania, má podpísaných dvoch svedkov a ide o dve parcely v súbore E katastra nehnuteľností, nie je potrebné nič iné, iba podať návrh. Podľa názoru odvolateľa, správny orgán vychádzal zo spoľahlivo zisteného stavu veci tak, že presne a úplne zistil skutočný stav veci, tak, ako bol prejednaný v komisii ROEP a zistil aj vyjadrenie spoluvlastníkov, o ktorých svedčí posledný zápis v katastri a zistil aj vyjadrenie za neznámych spoluvlastníkov od zástupcu SPF, no nezistil žiadne záporné vyjadrenia. Všetky rozhodnutia, ktoré boli vydané podľa § 11 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z., boli doručené všetkým známym účastníkom konania písomnou formou a do vlastných rúk.

Obžalovaný ďalej namietal aj proti postupu orgánov činných v trestnom konaní a poukazoval na to, že uznesenie o vznesení obvinenia bolo zaslané dňa 31.12.2012 a jeho písomná sťažnosť bola zaslaná dňa 14.01.2013. Zo strany Okresnej prokuratúry v Bardejove bolo podané na pošte dňa 21.11.2014. To, aby Okresná prokuratúra v Bardejove rozhodla o písomnej sťažnosti obvineného B. C. N., trvalo 1 rok 10 mesiacov a 7 dní. On uvedené uznesenie prevzal dňa 11.01.2013 a písomnú sťažnosť musel doručiť do 3 dní, t. j. 14.01.2013. Podľa názoru odvolateľa, okresný prokurátor držal ochrannú ruku nad C. C. M., k čomu odvolateľ uvádzal príklady, ktoré mali s touto osobou a štátnymi orgánmi súvisieť. Obžalovaný sa nestotožnil ani s vyjadrením súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa nečítania zápisnice o výsluchu poškodenej G. A. z prípravného konania, keďže bola čítaná zápisnica o výsluchu poškodenej G. A. zo dňa 10.01.2013. Namietal aj proti konaniu predsedu senátu okresného súdu, keď bola vyhotovená zápisnica o hlavnom pojednávaní zo dňa 09.12.2016 a nesúladiť zvukový záznam z konania hlavného pojednávania s písomnou časťou zápisnice o hlavnom pojednávaní. Poukazoval na to, že táto poškodená nebola schopná sa vyjadriť k tak podrobným skutočnostiam, ako sú uvedené v zápisniciach z prípravného konania o výsluchu poškodených a bolo to skopírované vyšetrovateľom a že samotná výpoveď poškodenej G. A. v prípravnom konaní pred vyšetrovateľom bola vykonaná bez prítomnosti jeho obhajcu, resp. jeho vlastnej, je zjavne spracovanou výpoveďou za poškodenú, ktorá nie je schopná sa vyjadriť k tak podrobným skutočnostiam, ako sú uvedené v zápisniciach z prípravného konania o výsluchu poškodenej zo dňa 22.06.2012 na Okresnom riaditeľstve PZ v Starej Ľubovni a zo dňa 10.01.2013 na Okresnom riaditeľstve PZ v Bardejove. Podľa obžalovaného, predseda senátu si nespínil

svoju základnú povinnosť odstrániť chyby a dať uvedené do súladu za viac ako 3 roky. Obžalovaný nesúhlasil ani s vyjadrením súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa možnosti uznania obžalovaného vinným z trestného činu vo vzťahu k skutku uvedenému v obžalobe podľa prísnejšieho ustanovenia Trestného zákona, a to konkrétne ako zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h) Tr. zák.. Obžalobu podanú dňa 08.02.2016 na Okresný súd Stará Ľubovňa zo strany prokurátorky Okresnej prokuratúry Bardejov nikto nedoplnil, nikto nerozšíril a nikto nezmenil, to znamená, že bolo pojednávané podľa obžaloby, t. j. nikde sa neuvádza, že nehnuteľnosti obžalovaný nadobudol neoprávnené. Obžalovaný predmetné pozemky užíval od roku 1981, keď ešte od roku 1951 ich užívali jeho právni predchodcovia, otec s mamou, ktorí ich zamenili písomne s pôvodnými vlastníkmi, keďže jeho právni predchodcovia uvedené nehnuteľnosti nedostali do nájmu od poľnohospodárskej organizácie, no od roku 1951 doteraz uvedené nehnuteľnosti užívali dobromyseľne, nerušene a nepretržite. Lehoty na vydržanie sa nepreerušili vznikom užívacieho práva poľnohospodárskych organizácií. Užívanie v dobrej viere, dobromyseľne a nerušene, mu, podľa jeho názoru, potvrdili prehlásením známi spoluvlastníci, ktorým svedčí posledný zápis v katastri nehnuteľností, t. j. G. A. K. K. G.Š. a aj jeho súrodenci mu už dávno schválili, že uvedené pozemky patria jemu. Podľa obžalovaného, ak súd určil škodu na 335,37 eur, tá na základe listinných dôkazov zadovážených iba zo strany obžalovaného nemá cenu ani 266,- eur. Obžalovaný poukazoval na to, že celý život sa zodpovedne správal ako občan Slovenskej republiky, aj ako riaditeľ Správy katastra Stará Ľubovňa, ktorým bol od roku 1989 do 31.03.2011, aj ako zamestnanec Správy katastra Stará Ľubovňa, ktorým už nie je od 24.03.2016, aj ako dôchodca vo vzťahu ku každému a ku všetkému, nie je žiadny zlodej, nie je žiadny zločinec, vedie riadny život a žije v spoločnej domácnosti so svojou manželkou takmer 40 rokov. V rezorte Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky pôsobil od roku 1981 v Starej Ľubovni. Svoju prácu vždy vykonával čestne, poctivo, svedomito a odborne. Pri výkone funkcie riaditeľa Správy katastra Stará Ľubovňa v každom jednom prípade postupoval v súlade so zákonmi, osobitnými právnymi predpismi, podľa najlepšieho vedomia a svedomia a bol v rámci celého Slovenska vo vzťahu k pracovným výsledkom jedným z najlepších riaditeľov správ katastra.

V ostatnom písomnom doplnení odôvodnenia prostredníctvom svojho obhajcu ešte doplnil, že v žiadnom prípade nemal úmysel spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech pri vykonávaní svojej právomoci, ako riaditeľ správy katastra, pričom mal za to, že úmysel dopustiť sa konania, a teda trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa, vykonaným dokazovaním pred súdom prvého stupňa nebol preukázaný. Podpisom rozhodnutia sp. zn. H.-X, ktoré bolo vydané na základe posúdenia splnenia podmienok odbornými pracovníkmi správy katastra, do ktorých kompetencie patrilo aj vydávanie takýchto rozhodnutí, nemožno považovať za preukázaný úmysel obžalovaného, takéto rozhodnutie nevyhotovoval, do kompetencie odborného pracovníka nijakým spôsobom v rámci prípravy rozhodnutia nezasahoval, tohto neovplyvňoval a vydané rozhodnutie tak, ako ďalšie rozhodnutia, len podpísal. Rozhodnutie sp. zn. H.-X, podľa jeho vedomostí doposiaľ nebolo zrušené a je platné. Obžalovaný je taktiež toho názoru, že pokiaľ poškodení popierali splnenie podmienok vydržania obžalovaným, nič im nebránilo, aby si svoje nároky uplatnili súdnou cestou v rámci civilného konania a ak by došlo k pochybeniu pracovníkov Správy katastra Stará Ľubovňa alebo obžalovaného ako vedúceho správneho orgánu, v rámci zákonných možností či už vo forme riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov bolo možné preskúmať rozhodnutie správneho orgánu, v mene ktorého, ako štatutárny orgán, konal obžalovaný a odstrániť prípadné pochybenie aj preskúmaním rozhodnutia správneho orgánu súdom v rámci správneho súdnictva. Obžalovaný odkazoval na rozhodnutia NS SR, a to rozsudok sp. zn. 1Sžo/134/2008 zo dňa 10.02.2009, ako aj rozsudok NS SR sp. zn. 7Sžr/142/2014 zo dňa 28.04.2016. V súvislosti, podľa jeho názoru, so zneužitím svedkýň G. A. K. K. G., tiež odkazoval na zásadu „ultima ratio“, podľa ktorej trestnoprávne normy majú byť používané, len pokiaľ použitie iných prostriedkov právneho poriadku neprichádza do úvahy alebo ich využitie je zjavne neúčelné. Nestotožnil sa ani s tvrdením súdu prvého stupňa, že obžalovaný mal zabezpečiť nedoručenie rozhodnutí správy katastra poškodeným G. A. K. K. G., a tým im znemožniť uplatniť si ich práva a dodal, že po jeho odchode zo Správy katastra Stará Ľubovňa došlo k strate viacerých dokladov zo spisov, ktoré terajší Okresný úrad, katastrálny odbor Stará Ľubovňa, napriek výzve súdu do spisu nedoručil s tvrdením, že sa v spise nenachádzajú. Z vykonaného dokazovania bolo, podľa názoru obžalovaného, zrejmé, že stopstav, počas ktorého mali byť vykonané zápisy v kat. území C., a to zápis vlastníckeho práva v prospech obžalovaného k parcelám v tom čase označeným ako parc. reg. E č. XXXX a parc. reg. E č. XXXX, začal plynúť až od 02.04.2012, čo vyplýva z oznámenia Správy katastra Stará Ľubovňa. Podľa obžalovaného, Katastrálny úrad Prešov, ako nadriadený správny orgán Správy katastra Stará Ľubovňa, pochybil, ak v protokole č. 1/2012 konštatoval, že rozhodnutie o vydržaní

č. H. XXXX/XX/Ja-X vydané dňa 30.07.2007 bolo vydané v rámci trvania stopstavu, lebo ten začal plynúť až od 02.04.2012. Obžalovaný poukazuje aj na to, že napriek tomu, že poškodené A. K. G. v priebehu celého konania tvrdili, že sú iba podielovými spoluvlastníkmi parc. reg. XXXX, resp. XXXX a že 1/3 patrí inému právnomu nástupcovi pôvodných vlastníkov - poškodenému G. E., ktorý v tomto konaní je v pozícii poškodeného, napriek takejto vedomosti si dali osvedčiť, bez ohľadu na uznávanie spoluvlastníctva tohto poškodeného, vo svoj prospech vlastníctvo k predmetnej parcele, pričom takýto úkon - osvedčenie vlastníctva vydržaním urobili vedome na základe zjavne nepravdivých skutočností. Podľa obžalovaného, vo vzťahu k poškodeným K. G. K. G. A., sa takého konania ani dopustiť nemohol, nakoľko tieto osoby žiadnym spôsobom nekontaktoval a že bolo preukázané, že písomné prehlásenie poškodených zo dňa 28.07.2004, obdržal obžalovaný od svedkyne U. T.. Podľa obžalovaného, táto svedkyňa potvrdila, že jednotlivé okolnosti a náležitosti predmetných prehlásení, ako aj dôvody pre učinenie týchto prehlásení riadne poškodeným vysvetlila, nechala im čas na rozmyslenie, poškodené tieto prehlásenia podpísali za prítomnosti svedkyne U. T.. Takto vyplnené a podpísané prehlásenia poškodených boli až následne zabezpečené a dostali sa do dispozičnej sféry obžalovaného. S odkazom na zásadu „in dubio pro reo“ a na to, že orgány činné v trestnom konaní majú povinnosť trestné veci prejednávať čo najrýchlejšie a dôsledne zachovávať občianske práva zaručené Ústavou SR, ktoré sú premietnuté aj do základných zásad Trestného poriadku na záver svojho odvolania obžalovaný uviedol, že podľa jeho názoru, v danej veci orgány činné v trestnom konaní takto nepostupovali v prípravnom konaní, nakoľko od obdobia, kedy malo dôjsť ku spáchaniu skutku v r. 2007, a to vydaním rozhodnutia č. H.-X zo dňa 30.07.2007 až k podaniu obžaloby na Okresný súd Stará Ľubovňa až dňa 08.02.2016, uplynula doba viac ako 8 rokov. Obžalovaný poukazuje na to, že v prejednávanej veci od spáchania skutku, ktorý je predmetom obžaloby /30.07.2007/ po vznesenie obvinenia (vyhotovené dňa 21.12.2012, doručené obžalovanému dňa 11.01.2013) uplynula doba viac ako 5 rokov a do podania obžaloby viac ako 8 rokov. Odkázal tak na Európsky dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení Protokolu č. 11, ktorý nadobudol účinnosť dňa 01.11.1998, ktorý vo svojom čl. 6 ods. 1 upravuje právo každého, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom a že podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva i súdov SR, v dôsledku neprimeranej dĺžky trestného konania je možné uložiť páchateľom minimálne tresty, a to aj pod dolnú hranicu trestnej sadzby akú povoľujú príslušné ustanovenia trestného vnútroštátneho práva. Takto bola ustanovená doba, ktorú je možné považovať za neúmerne dlhú dobu, a to na dobu 6 a viac rokov.

V podstate na základe týchto dôvodov obžalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie, resp. vo veci sám rozhodol, a obžalovaného spod obžaloby oslobodil, prípadne, aby odvolací súd prihliadal pri svojom rozhodnutí na vyššie uvedený Európsky dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd, judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva a súdov Slovenskej republiky a zvažil možnosť mimoriadneho zníženia trestu tento uložil pod dolnú hranicu trestnej sadzby danej v osobitnej časti Trestného zákona s podmieneným odkladom na primeranú skúšobnú dobu.

Na základe podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku /ďalej len Tr. por./, a tak, nakoľko odvolací súd nezamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1 ani nezrušil rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal svoje odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré by neboli odvolaním vytýkané by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a nezistiac také chyby, po vykonaní svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že výrokom o treste bol porušený Trestný zákon, v dôsledku čoho bol obžalovanému uložený neprimeraný trest.

Po preskúmaní obsahu spisu možno uviesť, že z obsahu zápisníc o vykonaných hlavných pojednávaniach vyplynulo, že všetky dôkazy, na ktoré okresný súd prihliadal, boli vykonané kontradiktórne, pri rešpektovaní práva na obhajobu, zákonným spôsobom tak, že ako obžalovaný aj jeho obhajca mali možnosť sa k nim vyjadriť a namietat'. Neboli preukázané žiadne zásahy do postupu konajúceho súdu. Vyhotovenie zápisníc o hlavných pojednávaniach nebolo v podstatnom rozpore s ustanovením § 58 ods. 4 Tr. por..

V posudzovanej trestnej veci bolo, podľa názoru krajského súdu, pred súdom prvého stupňa vykonané dokazovanie v podstate v takom rozsahu, ako to bolo v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por. pre správne zistenie skutkového stavu nevyhnutné. Odvolací súd nezistil, že by odôvodnenie napadnutých

výrokov bolo nedostatočné, a že by viedlo k ich nepreskúmateľnosti a dokonca k nezákonnosti. Nebolo odôvodnené stotožniť sa s odvolacími námietkami.

Obžalovaný sám priznal, že ako štatutár správy katastra bol zodpovedný za celú jej činnosť a bol zodpovedný za to, či konkrétne rozhodnutie podpíše, alebo nepodpíše a že žiadne rozhodnutie nemohlo byť vydané bez jeho súhlasu. Dodal síce, že by nedal inému pracovníkovi podpísať rozhodnutie týkajúce sa jeho osoby, aby ho prípadne niekedy niekto obvinil z pochybenia, no je zjavné, že napriek tomu, bez toho, aby oznámil nadriadenému orgánu skutočnosti svedčiace jeho zaujatosti, konal v rozpore s týmto svojim vyhlásením. Plné vedomie o právnych dôsledkoch svojho konania potvrdil svojou výpoveďou, že mal povolenie na vykonávanie vkladov vlastníckeho práva, k čomu ho oprávňuje príslušná štátna skúška. Dodal, že na správe katastra pracoval 36 rokov, z toho 22 rokov ako riaditeľ správy katastra. Jeho prehľad o spôsobe vykonávania obnovy katastrálneho operátu, ktorý vo svojej výpovedi podal, o tom svedčí rovnako.

Obžalovaný tiež v rámci svojej obhajoby popisoval skutočnosti, z ktorých odvodzoval svoje právo vydržania dotknutých nehnuteľností v podstate tvrdiac, že tieto G. A. K. K. G. pôvodne zdedili po ich matke v roku 1980, no parcely č. XXXX K. XXXX užíval ešte do roku 1958 jeho otec a od roku 1981 už on dobromyseľne a ako svoje ich fyzicky užíval od roku 2001, pričom poškodené ich doteraz fyzicky nikdy neužívali, vo svojich výpovediach klamali, nikdy nemali ani dobytok, ani na nich nehospodárili. Napriek tomu uznával, že podiel zdedili, a preto od nich pýtal súhlas, keďže im svedčil posledný záznam v katastri nehnuteľností.

Už z jeho výpovede bolo teda zrejmé, že vedel o tom, že menované poškodené sú vedené na liste vlastníctva ako spoluvlastníčky dotknutých pozemkov a že poznal aj právny titul ich vlastníctva. Je teda zrejmé, že ako znalý katastrálnych právnych predpisov musel vedieť, že ich právny nárok musí rešpektovať už pri konaní o vydaní rozhodnutia o vydržaní. Vo veci pritom bol navrhovateľom vydania rozhodnutia o vydržaní dotknutých pozemkov, bol pri vzniku odporúčania vydať rozhodnutie o vydržaní, ktoré vydala komisia ROEP ako kolektívny orgán a bol aj verejným činiteľom, ktorý rozhodnutie o vydržaní vo svoj prospech vydal podpisujúc jeho konečné znenie ako jediný za správu katastra oprávnený štátny orgán.

Z výpovedí poškodených K. G., rod. A. a G. A., rod. E. nevyplýva, že by plne súhlasili s vydržaním dotknutých nehnuteľností obžalovaným, aj keď na druhej strane obžalovaný predložil listiny zo dňa 28.07.2004, z ktorých vyplýva prehlásenie K. G. K. D. G. A., že ako dedičia po nebohom /bez toho, aby bolo uvedené po kom/, uznávajú vlastnícke právo obžalovaného k predmetným nehnuteľnostiam, ktoré trvale, dobromyseľne a nerušene užíva od roku 1981 a predtým užíval ich predchodca /bez toho, aby bola uvedená totožnosť takého predchodcu/ od roku /bez toho, aby bolo uvedené, od ktorého roku/ a súhlasia, aby Správa katastra Stará Ľubovňa potvrdila vydržanie. Už obsah uvedených listín mal viesť k podrobnejšiemu preverovaniu ich pravosti a aktuálnosti komisiou ROEP, ktorá dostatočnosť a odôvodnenosť návrhu obžalovaného na schválenie odporúčania vydržania nehnuteľností posudzovala. Komisia, v ktorej bol ako člen aj samotný obžalovaný, to ale neurobila, čo vyplýva zo zápisnice zo 6. zasadnutia Komisie pre obnovu evidencie pozemkov a právnych vzťahov k nim v k. ú. C. konaného dňa 27.10.2004 v kultúrnom dome v C., v ktorej je len k veci uvedené, že obžalovaný predložil návrh a že komisia odporúča správe katastra potvrdiť, že obžalovaný nadobudol vlastnícke právo vydržaním. Účasť obžalovaného potvrdzujú prezenčné listiny zo dňa 27.10.2004.

Obžalovaný sám potvrdzoval, že na základe týchto čestných prehlásení zo dňa 27.10.2004 dal do komisie, zriadenej v súvislosti s ROEP v obci C., návrh na vydržanie vlastníckeho práva k parcelám E-KN č. XXXX K. Č.. XXXX evidovaným na LV XXX pre G. A., K. G. a G. E. K. L. R., a to v podiele 1/1 v celosti vo svoj prospech.

To, že doložil k tejto žiadosti aj čestné prehlásenia známych vlastníkov, ktorým svedčal posledný zápis v katastri, teda prehlásení G. A. K. K. G. a že zástupca SPF bol tiež v tejto komisii, aby zastupoval záujmy pomenovaných, hoci z právneho hľadiska na účely daného správneho konania neznámych vlastníkov, len svedčí o vedomosti obžalovaného o týchto osobách, ktorých právo k tým istým pozemkom, ktoré mal údajne vydržať, by bolo dotknuté a ktorí tak mali mať vytvorenú príležitosť k namietaniu samotného vydržania i prípadnej evidencie takého konkurenčného právneho titulu nadobudnutia vlastníctva k daným pozemkom.

Ďalej obžalovaný vo svojej výpovedi potvrdil, že komisia ROEP zriadená v obci C. na svojom 6. zasadnutí schválila jeho návrh na nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním, na tomto zasadnutí sa zúčastnil ako člen komisie, pričom komisia odporučila Správe katastra v Starej Ľubovni vydať rozhodnutie o vydržaní vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam presne podľa jeho návrhu.

Nejasný obsah predložených čestných prehlásení menovaných poškodených za okolností, keď výpovede poškodených naznačujú trvanie sporu ohľadne vlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam, navodzuje pochybnosti o správnosti údajov týchto prehlásení. Z tohto hľadiska nebolo rozhodujúce skúmať pravosť podpisov na týchto prehláseniach. Navyše výpovede poškodených jednoznačne nespochybňovali, že by im podpisy patrili. Nebol tak dôvod predlžovať trestné konanie o vykonanie dokazovania kriminalisticko-expertíznym dokazovaním, resp. znaleckým skúmaním znalcom z odboru písmoznalectvo, odvetvie ručné písmo, za účelom skúmania pravosti podpisov poškodených K. G. K. G. A. a okresný súd správne postupoval, keď takýto návrh na doplnenie dokazovania odmietol.

Nič na tom nemenia ani výpovede svedkov BV.. K. A. K. G. E., či U. T. K. I. T.. Rozhodujúce bolo, že obe poškodené boli evidované ako spoluvlastníčky dotknutých nehnuteľností priamo v evidencii katastra nehnuteľností, ktorú mal obžalovaný zámer zmeniť na podklade prípadného schválenia obnovenej evidencie.

Pokiaľ komisia ROEP na návrh a za spolurozhodovania obžalovaného odporúčala správe katastra vydať rozhodnutie o vydržaní predmetných nehnuteľností, tak z rozhodnutia Správy katastra Stará Ľubovňa č. H. XXXX/XX/Ja-X z 30.07.2007 vyplýva, že obžalovaný dňa 01.01.1992 nadobudol vlastnícke právo vydržaním k parcelám č. XXXX o výmere 8193 m² a č. XXXX o výmere 3288 m² zapísaných na LV XXX a v odôvodnení bolo, že pripojil k návrhu LV č. XXX, čestné vyhlásenia K. G. K. G. A. a že to odôvodnil tým, že ich parcely užíva od r. 1981, kedy ich nadobudol zámenou zmluvou s vlastníkmi. Uvedené rozhodnutie podpísal obžalovaný a z referátu o doručovaní tohto rozhodnutia jednoznačne vyplýval pokyn doručiť ho len obžalovanému a dať na vedomie vyhotoviteľovi ROEP v k.ú. C..

Pritom už z registra obnovenej evidencie pozemkov zhotovenej B.. W. T. v novembri 2006 vyplynulo, že parcely C KN 6606/100, 6606/101, 6607 má vlastníť výlučne obžalovaný na základe rozhodnutia H. XXXX/XX/Ja-X.

Výpoveď svedka R.. Š. G. potvrdzuje, že rozhodnutie č. H.-X určite spracovával a dával na podpis obžalovanému ako riaditeľovi. Popísal, že z komisie ROEP im boli doručené podklady, pracovníčka z podateľne to doniesla jemu, on odkontroloval, či tam je všetko, čo tam má byť - návrh, svedkovia, ktorí mali byť podpísaní, čestné prehlásenia príp. geometrický plán, výpisy z pozemkovej knihy alebo z LV a tiež zápisnica z komisie ROEP.

Záznam z rekonštrukcie spisu S. XXXX/XXXX Správa katastra Stará Ľubovňa z preverenia chyby zistenej v katastrálnom operáte na podnet Katastrálneho úradu Prešov, ktorý konštatoval potrebu zrušiť zápis vlastníctva k pozemkom k. ú. C. na základe rozhodnutia o vydržaní H.-X v prospech obžalovaného a obnoviť pôvodný zápis potvrdzuje, že Správa katastra Stará Ľubovňa navrhla presne tak postupovať, teda zrušiť predmetný zápis a obnoviť pôvodný zápis.

Zo záznamov č. S.-XXX/XXXX z čl. 341 spisu a S.-XXX/XXXX z čl. 342 spisu vyplynulo, že o takej oprave rozhodol obžalovaný neformálnym spôsobom tak, že v nich výslovne a podpisom potvrdil, že dňa 02.12.2010 navrhol opraviť chyby tak, že pre odstránenie nesúladu považoval ako riaditeľ správy katastra za potrebné založiť parcelu V.-L. XXX/X a zapísať ju na LV XXXX a neformálnym spôsobom, v ktorom podpísaný obžalovaný navrhol založiť parcelu V.-L. XXX/X a zapísať ju na LV XXXX, s tým, že za podklady na opravu chyby označil len LV XXXX a po preverení inou pracovníčkou sa ako riaditeľ správy katastra vyjadril sa k veci svojím podpisom.

Po neskoršom vykonaní mimoriadnej kontroly bol vyhotovený protokol č. 1/2012 o výsledku mimoriadnej kontroly, podľa ktorého identifikáciou parcel E KN č. XXXX K. XXXX na stav registra C KN bolo preukázané, že tieto parcely E KN zodpovedajú parcelám C KN č. XXX/X E. XXX/X, pričom bolo konštatované, že k tým istým nehnuteľnostiam bolo zaevidované vlastnícke právo rôznych vlastníkov, LV č. XXXX v k. ú. C., kde boli okrem iného evidované aj parcely C KN č. XXX/X K. XXX/X, bol založený bez

právneho titulu, že oprava neformálnym spôsobom bola 21.12.2012 nadriadeným orgánom vyhodnotená ako nesprávny úradný postup a že Správa katastra Stará Ľubovňa preto musí vykonať opravu takto chybné evidovaného stavu.

Tento nadriadený orgán Správe katastra Stará Ľubovňa zároveň poukazoval na to, že stopstav trval od roku 2007 a bol prerušený v marci 2012, kedy bola vykonaná aktualizácia operátu k 31.12.2012 a od 02.04.2012 bol opäť stopstav zápisov do katastra nehnuteľností. Uvedené nebolo vyvrátené, pričom korektnosti týchto informácií svedčí aj skutočnosť, že podľa oznámenia Správy katastra Stará Ľubovňa na čl. 274 spisu počnúc dňom 01.03.2008 správa katastra oznamuje, že nebude vykonávať zápis právnych listín do katastra nehnuteľností v katastrálnom území C. z dôvodu pozastavenia zápisu / preberanie registra obnovené evidencie/, čo je teda obdobie spadajúce do informácie predloženej Katastrálnym úradom Prešov.

Výsledne Správa katastra v Starej Ľubovni pri oprave katastrálneho operátu vydala rozhodnutie S.-X/XXXX zo dňa 22.01.2013 Ing. Pavlíkom, ktoré zrušilo na LV XXXX zápis parciel KN XXX/X a KN XXX/X na podnet Katastrálneho úradu v Prešove v konaní o oprave chýb v katastrálnom operáte týkajúce sa týchto a ďalších dvoch parciel s tým, že parcely č. XXXX K. XXXX sa odpísali z LV XXX v prospech obžalovaného, no tento zápis sa rušil, keďže nesprávnym spôsobom boli zapísané ako iné parcely v prospech obžalovaného, hoci v skutočnosti boli totožné.

Svedok B.. Š. D. uviedol, že spisy z Komisie ROEP sa doručovali na kataster, kde boli pridelené príslušnému pracovníkovi, ktorý mal na starosti konkrétne katastrálne územie, v prípade C. to bol R.. G., ktorý pripravoval rozhodnutie, ktoré sa predkladalo na podpis riaditeľovi Správy katastra, pričom ROEP pre k.ú. C. bol schválený v júni 2013 a ako taký bol zapísaný bol do katastra nehnuteľností k 30.11.2013.

Obžalovaný síce tvrdil, že on, ako riaditeľ správy katastra, rozhodnutie o vydržaní nevyhotovil, no dodal, že ho podpísal. Rovnako potvrdil, že po tom, čo na podnet inej osoby, že jej zmizla určitá výmera nehnuteľností, došlo k tomu, že nadriadeným orgánom bolo Správe katastra Stará Ľubovňa nariadené všetky zápisy zrušiť a vrátiť do pôvodného stavu, čo sa realizovalo cez opravy neformálnym spôsobom pod značkou X. Aj keď tvrdil, že také rozhodnutie nadriadeného orgánu vydané na základe kontroly prokurátorom plne rešpektoval, nezodpovedá to skutočnosti, pretože aj keď ako riaditeľ správy katastra nemal oprávnenie meniť vlastnícke práva a nevykonal žiadnu priamu zmenu, na základe rozhodnutia H. XXXX/XX/Ja-X dal vyhotoviť identifikáciu parciel E-KN č. XXXX a E-KN č. XXXX do súboru C. Z listinných dôkazov je zrejмый priamy pokyn obžalovaného ako riaditeľa správy katastra taký zápis parciel na jeho list vlastníctva vyplýva. Potom je len zavádzajúce jeho účelové vyhlásenie, že nevedel, ako sa na základe opravy S. XXX/XXXX z 02.10.2010 tie parcely dostali na LV XXXX už ako parcely súboru C a že nevedel, či to bolo zapísané na jeho list vlastníctva, alebo na iný list vlastníctva. Znova treba dodať, že o takom zápise rozhodol pokynom ako riaditeľ správy katastra.

Nešlo teda o žiadnu náhodnú zmenu zaradenia parciel do súboru C vykonanú počítačovým programom bez vedomosti a súhlasu obžalovaného. Nakoniec, sám obžalovaný poukazoval na to, že výsledky kontroly potvrdili, že parcely E-KN č. XXXX a č. XXXX súboru E zodpovedajú parcelám č. XXX/X K. XXX/X súboru C.

Účelovým, podaným v snahe zbaviť sa existujúcej trestnej zodpovednosti, bolo potom tvrdenie obžalovaného, ktoré vo svojej podstate malo viesť k údajnej zodpovednosti inej osoby za vykonanie predmetných zápisov, keď obžalovaný poukazoval na to, že všetky rozhodnutia vyhotovoval určený zamestnanec, R.. Š. G., že jemu ako riaditeľovi len doniesli zoznam, prípadne prišli po radu, ak si s niečím nevedeli pomôcť, či len oznámili, či sú tam splnené všetky podmienky a že keď za ním prišli, že je to tak a tak, tak potvrdenie o oprave podpísal, pričom on s tým nemal nič, len podpisoval zoznam.

Podľa § 128 ods. 1, prvá a druhá veta, Tr. zák., verejným činiteľom sa na účely tohto zákona rozumie prezident Slovenskej republiky, poslanec Národnej rady Slovenskej republiky, poslanec Európskeho parlamentu, člen vlády, sudca Ústavného súdu Slovenskej republiky, sudca, prokurátor alebo iná osoba zastávajúca funkciu v orgáne verejnej moci, príslušník ozbrojených síl, osoba v služobnom pomere, starosta, predseda vyššieho územného celku, poslanec orgánu územnej samosprávy, štátny zamestnanec alebo zamestnanec orgánu štátnej správy, územnej samosprávy alebo iného štátneho orgánu, osoba, ktorá vykonáva pôsobnosť v rámci právnickej osoby, ktorej zákon zveruje právomoc

rozhodovať v oblasti verejnej správy, notár, súdny exekútor, člen lesnej stráže, vodnej stráže, rybárskej stráže, poľovníckej stráže, stráže prírody alebo osoba, ktorá má oprávnenie člena stráže prírody, ak sa podieľa na plnení úloh spoločnosti a štátu a používa pritom právomoc, ktorá mu bola v rámci zodpovednosti za plnenie týchto úloh zverená. Pre trestnú zodpovednosť a ochranu verejného činiteľa sa podľa jednotlivých ustanovení tohto zákona vyžaduje, aby trestný čin bol spáchaný v súvislosti s jeho právomocou, zodpovednosťou, postavením alebo funkciou, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 326 ods. 1, písm. a), ods. 2, písm. a) Tr. zák., verejný činiteľ, ktorý v úmysle spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech, vykonáva svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu a taký čin spácha závažnejším spôsobom potrestá sa odňatím slobody na 4 roky až 10 rokov.

Podľa § 34 ods. 1 Zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) /ďalej len KZ/ v znení platnom a účinnom do 14.10.2008 s príhľadnutím na predmetný prípad práva k nehnuteľnostiam uvedené v § 1 ods. 1, ktoré vznikli, zmenili sa alebo zanikli vydržaním sa do katastra zapisujú záznamom, a to na základe verejných listín a iných listín. Do 30.09.2013 platilo aj, že záznamom sa zapisuje i zmena poradia záložných práv z dohody záložných veriteľov o poradí ich záložných práv rozhodujúcim na ich uspokojenie. Uvedený právny stav je aktuálny aj v súčasnosti.

Na základe ustanovenia § 22 ods. 5 KZ V katastrálnom konaní sa postupuje podľa všeobecných predpisov o správnom konaní, t. j. zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), ak tento zákon alebo iný zákon neustanovuje inak.

Takou odchýlkou je osobitná úprava pri vykonaní záznamu, nie však o konaní o zázname. Preto platí aj pre konanie o zázname /ako druhu katastrálneho konania, teda konania, v ktorom sa zapisujú práva k nehnuteľnostiam, rozhoduje sa o zmenách hraníc katastrálnych území, o prešetrovaní zmien údajov katastra, o oprave chýb v katastrálnom operáte a o obnove katastrálneho operátu/, že v zmysle § 9 ods. 1 Správneho poriadku zamestnanec správneho orgánu je vylúčený z prejednávania a rozhodovania vecí, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosť o jeho nepredpojatosti. Preto na základe tohto zákona, a to ustanovenia § 11 ods. 1 a ods. 2 len čo sa zamestnanec správneho orgánu dozvie o skutočnostiach nasvedčujúcich jeho vylúčenie (§ 9), oznámi to bez meškania svojmu najbližšie nadriadenému vedúcemu; vedúci správneho orgánu to oznámi vedúcemu nadriadeného správneho orgánu, pričom predpojatý zamestnanec správneho orgánu urobí iba také úkony, ktoré nepripúšťajú odklad.

Obžalovaný ako vedúci správneho orgánu neoznámil tieto skutočnosti vedúcemu nadriadeného správneho orgánu, vykonal úkony, ktoré zjavne neboli tými, ktoré neznesú odklad a vlastne neumožnil, aby podľa § 12 ods. 1 Správneho poriadku orgán, ktorému mal dôvody vylúčenia oznámiť (§ 11 ods. 1), tento orgán rozhodol a urobil opatrenie na zabezpečenie riadneho uskutočnenia ďalšieho konania. Až následne, na podnet osoby odlišnej od obžalovaného sa nadriadený orgán o tomto nezákonnom postupe obžalovaného dozvedel a nariadil nápravu, ktorú potom obžalovaný v pozícii podriadeného realizoval, no spôsobom, ktorým v konečnom dôsledku znova porušil tú istú povinnosť.

Podľa § 3 ods. 1 Správneho poriadku, správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Nemožno sa teda stotožniť s odvolacou námietkou, že žiaden zákon obžalovanému nezakazuje, aby o svojej žiadosti sám rozhodoval.

Tak v sledovanom období, ako aj v súčasnosti platí, že podľa § 35 ods. 1 KZ, správa katastra vykoná záznam bez návrhu, prípadne na návrh vlastníka alebo inej oprávnenej osoby, pričom podľa § 36 KZ Správa katastra posúdi, či je predložená verejná listina alebo iná listina bez chýb v písaní alebo počítaní a bez iných zrejmych nesprávností a či obsahuje náležitosti podľa tohto zákona a ak je verejná listina alebo iná listina spôsobilá na vykonanie záznamu, správa katastra vykoná záznam do katastra.

Javí sa byť pritom potrebným poukázať aj na skutočnosť, že v sledovanom období do 30.09.2013 platilo ustanovenie § 36a KZ podľa ktorého, ak je vlastnícke právo k nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva a na vykonanie záznamu je predložená ďalšia verejná listina alebo iná listina, ktorá nevychádza z údajov katastra, správa katastra nevykoná záznam a vráti verejnú listinu alebo inú listinu tomu, v jeho prospech právo k nehnuteľnosti svedčí podľa listiny, alebo tomu, kto ju predložil a vyzve dotknuté osoby, aby uzavreli dohodu alebo podali na súde návrh na určenie práva k nehnuteľnosti. Možno dodať, že pri zistení, že vlastnícke právo k nehnuteľnosti je zapísané na liste vlastníctva a na vykonanie záznamu je predložená ďalšia verejná listina alebo iná listina, ktorá nevychádza z údajov katastra, je aj v súčasnosti správa katastra uložená zákonná povinnosť nevykonať záznam a súčasne vyzvať dotknuté osoby, aby uzavreli dohodu alebo podali na súde žalobu o určenie práva k nehnuteľnosti.

Tak v sledovanom období ako aj v súčasnosti pritom, podľa § 37 KZ, Správa katastra oznámi tým osobám, ktorých právo k nehnuteľnosti bolo zápisom dotknuté, že vykonala zápis do katastra záznamom, a to do 15 dní odo dňa zápisu práva do katastra.

V sledovanom období platilo ustanovenie § 64 KZ, v rámci ktorého bol opravený spôsob obnovy katastrálneho operátu v záujme zápisu údajov do katastra nehnuteľností. Správa katastra na základe oznámenia zhotoviteľa najviac 90 dní pred vyhlásením platnosti obnoveného katastrálneho operátu nevykonáva zápisy vlastníckych a iných práv do katastra k pozemkom, ktoré sú predmetom konania o obnove katastrálneho operátu, okrem zápisu záložného práva a vecného bremena k týmto pozemkom. Počas tejto doby lehoty na zápis práv k nehnuteľnostiam neplynú. Správa katastra vyhlási platnosť obnoveného katastrálneho operátu vyhotoveného novým mapovaním, ak v lehote neboli podané námietky proti chybám v obnovenom katastrálnom operáte alebo ak sa o námietkach rozhodlo a rozhodnutie sa stalo právoplatným. Vyhlásením platnosti obnoveného katastrálneho operátu sa doterajší katastrálny operát stáva neplatným a pre kataster sa začne používať obnovený katastrálny operát. Správa katastra vyznačí neplatnosť katastrálneho operátu vo všetkých jeho častiach a až po vyhlásení platnosti obnoveného katastrálneho operátu zapíše údaje obnoveného katastrálneho operátu do katastra, až potom zapíše zmluvy, verejnú listinu alebo inú listinu, ktoré boli doručené vo vyššie uvedenej lehote.

Na uvedené súd poukazuje ako na spôsob vykonávania právomoci verejného činiteľa v prejednávacom prípade v súlade so zákonom, pričom predpokladom by bolo, ak by obžalovaný si splnil v prvom rade tú najdôležitejšiu povinnosť, a to povinnosť postupovať podľa § 3 ods. 1 Správneho poriadku a § 11 ods. 1 Správneho poriadku. Podľa názoru odvolacieho súdu, nepochybne, obžalovaný práve z titulu svojho postavenia riaditeľa štátneho orgánu, Správy katastra Stará Ľubovňa ako riadiacej a zodpovednej osoby, ktorej pre plnenie úloh bola zverená právomoc rozhodovať vo veciach zápisov vlastníckych práv do príslušných evidencií, finálne až do Katastra nehnuteľností ako verejného registra, zneužil svoje postavenie, keď ako správny orgán v správnom konaní vo veciach, v ktorých bol zároveň účastníkom konania rozhodoval tak, ako na to poukazyval už súd prvého stupňa. Takto, ako verejný činiteľ si vytvoril príležitosť spáchať predmetný zločin. Dokonca aj po porušení vyššie uvedených základných a teda dôležitých povinností postupoval v rozpore so zákonom. Cieľene, s motívom hoci aj za cenu porušenia svojich povinností verejného činiteľa, či obchádzania zákonom uznaných postupov vrátane stavu po rozhodnutí nadriadeného orgánu, sa snažil zaevidovať svoje vlastnícke práva ku konkrétnym parcelám, ku ktorým už bolo vlastnícke právo zaevidované v prospech iných osôb, a ktorých vlastnícke právo nebolo v správnom konaní jednoznačne vylúčené.

Znalec B. E. G. podrobne zdôvodnil, z akého dôvodu využil príslušnú metódu znaleckého skúmania a z akého dôvodu nebolo možné predložiť súdu prvého stupňa ohodnotenie pozemkov v zmysle ustanovenie § 126 ods. 1 Tr. zák.. Nakoniec, okresný súd na to podrobne v odôvodnení napadnutého uznesenia odkázal a rovnako zdôvodnil postup na účely vyjadrenia hodnoty dotknutých parcel v zmysle prílohy zákona č. 582/2004 Z. z. o miestnych daniach a poplatku za komunálne odpady. Tento postup zodpovedá zásade „in dubio pro reo“ a vychádza z uvedeného zákona. Nakoľko rozhodnutie súdu prvého stupňa a súdu odvolacieho tvorí jeden celok, odvolací súd na toto odôvodnenie odkazuje ako na zákonné a odôvodnené.

Odvolací súd nemal námietky ani voči spôsobu, akým súd prvého stupňa, oproti obžalobe v prospech obžalovaného, určil hodnotu dotknutých nehnuteľností pre potreby ustálenia skutkovej vety. S prihliadnutím na výsledky znaleckého dokazovania skutočne bolo namieste rešpektujúci princíp „v

pochybnostiach v prospech obžalovaného“ prezumpcie nevinny, určovať sledovanú hodnotu spôsobom akým postupoval súd prvého stupňa, teda s použitím zákona č. 582/2004 Z. z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady vrátane prílohy 1.

Pokiaľ obžalovaný odkazoval na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vydané v správnom súdnictve, treba povedať, že trestnoprávna zodpovednosť obžalovaného v predmetnom trestnom konaní bola založená v podstate na nezákonnom spôsobe presadzovania ním tvrdeného práva. Obžalovaným citované rozhodnutia teda nemali zásadný vplyv na rozhodnutie súdu v trestnom konaní.

Ak páchatel' svojím konaním naplní zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu, je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní a súdu vyvodiť trestnoprávnu zodpovednosť postupom podľa Trestného poriadku. Pravidlo "ultima ratio" možno uplatniť jedine prostredníctvom materiálneho korektívu v rozsahu § 10 ods. 2 Tr. zák., teda v zmysle platnej a účinnej zákonnej úpravy, len pri prečinoch./ R96/2014/

Už vysoká závažnosť prípadu, keď obžalovaný spáchal zločin, ktorým porušil záujem štátu na riadnom výkone právomoci verejných činiteľov a na ochrane práv a povinností fyzických a právnických osôb tým, že ako verejný činiteľ v úmysle zadovážiť sebe neoprávnený prospech vykonával svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu a čin spáchal porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona, vylučovala aplikáciu princípu „ultima ratio“ na daný prípad. V súvislosti s tým treba dodať, že ani primárny základ trestného činu obžalovaného nespočíval v občianskoprávnom vzťahu.

Okresný súd teda odôvodnene a v súlade so zákonom správnym procesným postupom pri zachovaní totožnosti skutku spresnil skutkovú vetu uvedenú v obžalobe, správne a dôsledne, v záujme nezameniteľnosti skutku zohľadnil výsledky vykonaného dokazovania a nezávisle, nestranne, nesúc viazaný právnou kvalifikáciou skutku uznal obžalovaného vinným zo spáchania zločinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Tr. zák., s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h) Tr. zák..

V zmysle ustanovenia § 34 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Okrem toho, hľadiská, na ktoré súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery najmä prihliada, sú podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pritažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Z hľadiska následku trestnej činnosti obžalovaného došlo jeho výlučným konaním k opakovanej, hoci len prechodnej evidencii jeho vlastníckeho práva počas konania o oprave chýb v katastrálnom operáte k parcelám, ktorej konkurovali už zápisy vlastníckeho práva ďalších osôb k tým istým parcelám v samotnom katastri nehnuteľností. Spôsob, akým obžalovaný konal vytvára chaos v evidencii pozemkov, ktorý vedie nie k prehľadnosti a dôveryhodnosti údajov katastra nehnuteľností, ale k neprípustne opačným efektom, ktoré vytvárajú potencionálne nebezpečenstvo bezdôvodnej a nezákonnej straty vlastníckych práv zaevidovaných, oprávnených osôb. V následne plynúcom čase a pri prípadnej nepozornosti takých oprávnených osôb potom môže dochádzať k závažným majetkovým stratám oprávnených osôb, vzniku sporov, ktoré plynú z takto, trestným činom spôsobeným stavom právnej neistoty. Navyše obžalovaný konal napriek tomu, že mu jeho zodpovednosť bola reálne zdôraznená v pokyne nadriadeného orgánu, ktorým mal zabezpečiť nápravu vo vykonanej evidencii, no on sa rozhodol prideliť tým istým parcelám iné evidenčné čísla a tolerovať ich zápis na inú časť listov vlastníctva. V oboch prípadoch sa snažil o zápis na listy vlastníctva, na ktorých mal zapísané výlučne svoje vlastnícke právo k tam uvedeným nehnuteľnostiam.

Konštatovať treba ale neprítomnosť pritažujúcich okolností. V prospech obžalovaného odvolací súd zistil bezúhonnosť pred spáchaním trestnej činnosti. V spojení s dlhodobou povahou tejto poľahčujúcej okolnosti, usporiadanými pomermi obžalovaného a skutočnosťou, že po spáchaní predmetného zločinu

v živote obžalovaného nebolo preukázané ďalšie protiprávne konanie. Odvolací súd vzhľadom na priaznivé možnosti nápravy obžalovaného už trestom nespojeným priamo s výkonom v príslušnom stupni stráženia.

Odvolací súd preskúmal primeranosť namietaného trestu a zistil prítomnosť okolností odôvodňujúcej mimoriadne zníženie ukladaného trestu odňatia slobody. Je potrebné uviesť, že podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/>> môže súd páchatelovi znížiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom, ak vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania.

Predmetná trestná činnosť bola obžalovaným páchaná v rokoch 2007 až február 2010. V danom prípade trestné stíhanie začalo 24.08.2012. Obvinenie bolo obžalovanému vznesené už dňa 21.12.2012, no následne bolo zrušené dňa 30.10.2014. Dňa 18.02.2015 bolo obvinenie vznesené opätovne. Konanie na súde prvého stupňa začalo podaním obžaloby dňa 08.02.2016. Vykonávané dokazovanie na nasledujúcich 14 hlavných pojednávaniach od 13.10.2016 do 11.12.2019 nebolo sťažované správaním obžalovaného. Nešlo pritom o skutkovo výrazne zložitý prípad, keď dominantnú časť dokazovania tvorili skutočnosti vyplývajúce už z listinných dôkazov. Nebolo nevyhnutné rozdeľovať vykonávanie listinných dôkazov na viaceré hlavné pojednávania. Okresný súd pritom predložil spis spolu s podaným odvolaním obžalovaného odvolaciemu súdu až dňa 02.11.2020. Trestné konanie tak trvalo takmer 9 rokov.

Článok 6 odsek 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd má svoj odraz v jednej zo základných zásad trestného konania upravenej v ustanovení § 2 ods. 7 Tr. por., podľa ktorej, každý má právo, aby jeho trestná vec bola spravodlivo a v primeranej lehote prejednaná súdom.

Primeranosť dĺžky trestného konania sa posudzuje vždy s prihliadnutím na skutkovú, právnu a procesnú zložitnosť veci, správanie štátnych orgánov a to, či na dĺžke trestného konania mal a ak áno, tak v akom rozsahu, podiel aj samotný obvinený. Dĺžku trestného konania súd, keďže nebola spôsobená zložitou prípadu (jedná sa v podstate o štandardné konanie so závažnejším trestnoprávnym následkom), ani prieťahmi a obštrukciami na strane obžalovaného, ktorý hneď v úvode konania pred súdom k veci vypovedal považuje za neodôvodnenú a neprimeranú, presahujúcu európsky limit, keď vzhľadom na rozhodovaciu prax Európskeho súdu pre ľudské práva dĺžku trvania trestného konania prevyšujúcu 6 rokov je potrebné považovať za výnimočnú a v prípade absencie významných dôvodov pre prekročenie tejto hranice nie je možné trestné stíhanie dlhšieho trvania tolerovať. Uvedený fakt, keďže je nepochybné, že dôvodom dĺžky trvania trestného konania neboli obštrukcie na strane obžalovaného, je významný aj z dôvodu, že plynutím času sa znižuje záujem spoločnosti na potrestaní páchatela a slabne potreba jednak individuálnej prevencie a tiež potreba generálnej prevencie (výchovné a odstrašujúce účinky trestu na ostatných členov spoločnosti sa plynutím času znižujú). Neprimeranou dĺžkou trestného stíhania sa postupne vytráca základný vzťah medzi protiprávnym konaním páchatela a ukladaným trestom.

Aj z týchto dôvodov je povinnosťou súdov, aby porušenie práva na prejednanie veci v primeranej lehote bolo určitým primeraným spôsobom odškodnené. Mimoriadne zníženie trestu o rok pod dolnú hranicu trestnej sadzby v rámci Trestným zákonom povoleného rozsahu je preto, podľa názoru súdu, v danom prípade konkrétnou kompenzáciou štátu za to, že došlo k porušeniu práv obžalovaného neprimeranou dĺžkou trestného konania, na ktorého dĺžke obžalovaný nemal významný vplyv.

Vyššie uvedené úvahy viedli odvolací súd k záveru, že uloženie trestu odňatia slobody vo výmere nad 3 roky by bolo nad rámec primeraného, dostatočne individualizovaného trestu odňatia slobody, ktorý je nevyhnutný na dosiahnutie individuálnej a generálnej prevencie. Práve predchádzajúca dlhoročná bezúhonnosť obžalovaného, jeho schopnosť viesť riadny život potvrdená po spáchaní trestného činu umožňuje podmienkový odklad výkonu tohto druhu trestu. Spôsobený následok, povaha trestného činu ako zločinu, trvanie páchania trestnej činnosti vyžaduje ale podrobiť obžalovaného dohľadu probačného úradníka, a to po dobu aspoň rovnajúcu sa výmere trestu odňatia slobody. Pretože obžalovaný opakovane zneužíval svoju právomoc verejného činiteľa spojenú s právomocou a postavením voči poškodeným v konečnom dôsledku na ich úkor a poškodení mali tak nevýhodnejšie postavenie, hoci ako účastníci správneho konania mali byť na rovnakej úrovni ako obžalovaný, ktorý sa bol v pozícii osoby s vlastným záujmom na dosiahnutí rozhodnutia o zápise vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam,

je namieste, aby sa týmto poškodeným za svoje protiprávne konanie osobne adresne formou písomnou ospravedlnil a aj po morálnej stránke odstránil nepriaznivé dôsledky nerovnosti, keď ako rozhodujúci orgán a zároveň účastník správneho konania konal vo svoj majetkový prospech.

Nakoľko sa obžalovaný snažil trestným činom získať majetkový prospech, je v záujme účelu trestu uložiť mu aj trest, ktorý zasiahne majetkovú sféru jeho záujmov. Keďže konal za okolnosti, že bol popredným zodpovedným orgánom, ktorý mal dohliadať na vylúčenie akýchkoľvek protizákonností v konaní správy katastra, ktorú mal na starosti ako jej riaditeľ, s prihliadnutím na jeho majetkové a osobné pomery, bol mu uložený k uvedenému trestu odňatia slobody aj trest peňažný vo výške 2.000,- eur.

Len pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený bol obžalovanému ustanovený náhradný trest odňatia slobody na 6 mesiacov, ktorá doba zodpovedá výške peňažného trestu. Ustanovenie náhradného trestu odňatia slobody pôsobí teda podporne voči tomu, aby sa obžalovaný úmyselne nevyhýbal zaplateniu peňažného trestu, inak ohrozí svoju osobnú slobodu výkonom tohto náhradného trestu odňatia slobody.

Odvolací súd zohľadnil skutočnosť, že obžalovaný je dôchodcom a jeho pravidelný príjem v podobe dôchodku by mohol viesť pri jednorazovej platbe peňažného trestu k neprimeranému dôsledku v zabezpečovaní si základných potrieb a mohol by mať aj výrazný nepriaznivý vplyv na jeho rodinu. Odvolací súd mu preto umožnil splatiť peňažný trest vo výške a frekvencii 10 splátok podľa jeho úvahy, no tu treba upozorniť, že celý peňažný trest aj pri využití výhody najviac 10 splátok je obžalovaný povinný splatiť najneskôr do 1 roka od právoplatnosti tohto rozsudku. Tento rozsudok pritom nadobudol právoplatnosť dňom jeho vyhlásenia.

Odvolací súd na podklade odvolania obžalovaného tak zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám rozhodol o treste tak, ako to vyplýva z výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo senátom odvolacieho súdu prijaté jednomyselne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.